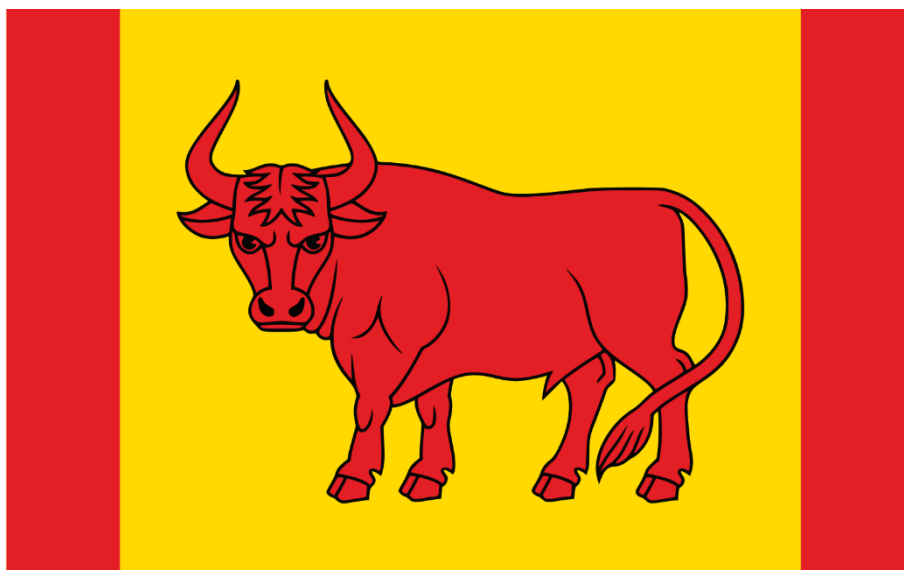
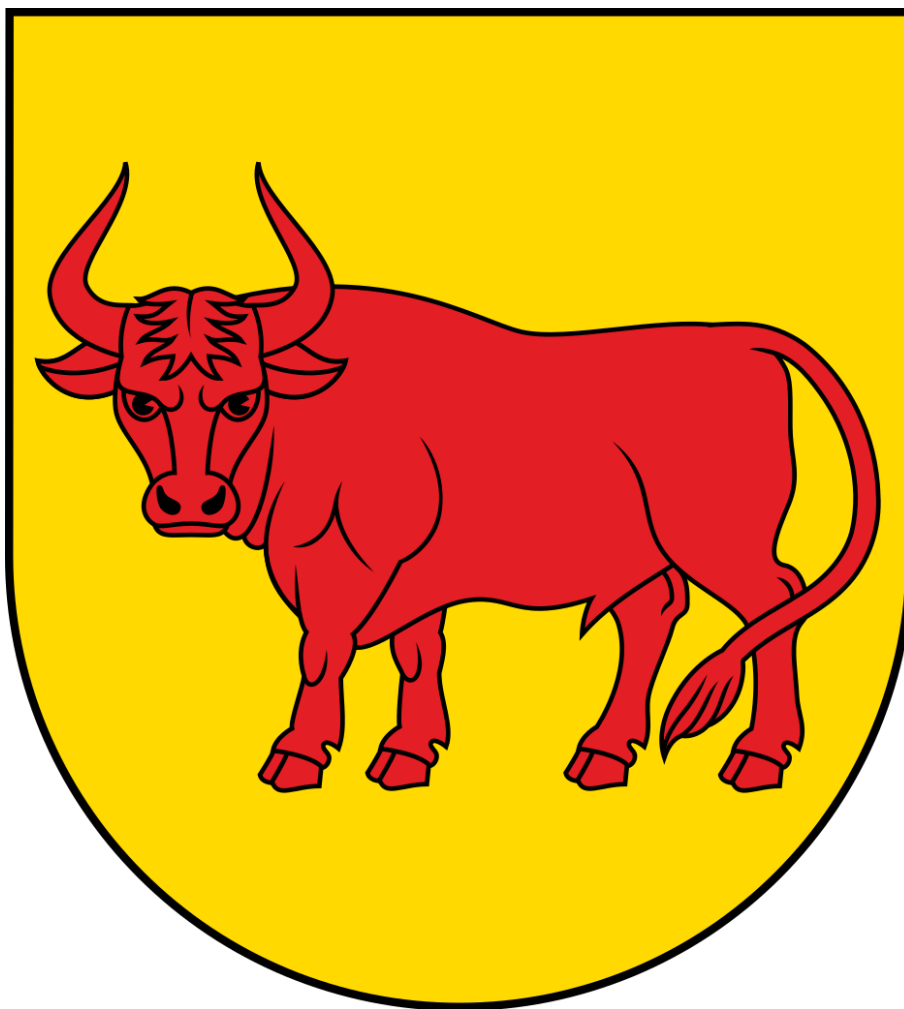

HERB, FLAGA, FLAGA STOLIKOWA, BANNER I PIECZĘĆ

GMINY WIZNA

UZASADNIENIE HERALDYCZNO-HISTORYCZNE

Czerwiec 2021

Wstęp

Nowo stanowione herby jednostek samorządu terytorialnego podlegają procedurze opiniowania przez Ministra właściwego do spraw administracji publicznej, dla którego opinie przygotowuje Komisja Heraldyczna. Komisja ta czuwa, aby symbole ustanawiane były w zgodzie z zasadami heraldyki oraz miejscową tradycją historyczną. Przestrzeganie tradycji historycznej oznacza między innymi uwzględnienie w nowych herbach tradycji używania historycznych znaków na danym terenie. W praktyce wiąże się to z obowiązkiem przywrócenia dawniej używanych herbów, jeżeli takie były. Dzieje się tak nawet, jeżeli miejscowość dawniej posługująca się herbem nie jest dzisiaj miastem. Taka sytuacja ma miejsce w przypadku gminy Wizna. Niestety nie istnieje możliwość zaprojektowania dla gminy Wizna zupełnie nowego herbu lub też dokonania głębokich zmian w herbie obecnie używanym.

Rys historyczny Wizny

Ponieważ herbem gminy Wizna będzie herb dawnego miasta Wizna, nie zaś herb tworzony od podstaw, zbyteczne jest rozpoznanie dziejów poszczególnych miejscowości gminy. W poniższej sekcji zostanie nakreślony jedynie szkic dziejów samej Wizny. Większość informacji poniżej zaczerpnięto z publikacji *Miasta polskie w tysiącleciu*¹.

Wieś Wizna, będąca dzisiaj siedzibą władz gminy Wizna, to stary mazowiecki gród obronny strzegący przeprawy przez Narew. Wzmiankowany po raz pierwszy w latach 1113-24 w tzw. zapiskach płockich, istniał już zapewne w XI wieku, kiedy benedyktyni z Mogilna otrzymali dochody z przeprawy przez Narew w Wiźnie. Przeprawa znajdowała się na ważnym szlaku handlowym z Rusi na Mazowsze, a później z Litwy na Mazowsze. Wizna była grodem kasztelańskim – pierwszym znanym kasztelanem wiskim był Bolesława. Do XV wieku gród odpierał liczne najazdy. W 1145 zajęli go książęta ruscy, zaś w 1294, będąc chwilowo w rękach Litwinów, został spalony przez Krzyżaków. Odbudowany w 1296 przez Bolesława II mazowieckiego. W roku 1382 książę Siemowit IV zastawił kasztelanę wiską Krzyżakom, zaś w 1388 Wiznę odebrali Krzyżakom Litwini. Od roku 1402 gród należał do księcia ciechanowskiego i warszawskiego Janusza I. W tytulaturze książąt mazowieckich znajdował się „książę wiski”. Istniała tutaj komora celna oraz osada targowa na podgrodzium, która została lokowana jako miasto w połowie XIV wieku być może przez Siemowita III. W roku 1390 erygowano miejscową parafię. W roku 1434 książę wiski Władysław zwolnił mieszczan z wszelkich ciężarów, zaś rok później nadał prawo chełmińskie. W latach kolejnych, miasto uzyskało szereg przywilejów (m.in. nadanie łąk, prawa wyrębu oraz jarmarków). Po inkorporacji Mazowsza do Korony w 1526 roku, miasto zostało stolicą ziemi wiskiej oraz siedzibą starosty

¹ Red. Mateusz Siuchniński, *Miasta polskie w tysiącleciu*, Wrocław-Warszawa-Kraków, 1965, t. I, s. 294-295

grodowego i sądów grodzkich, ziemskich i wójtowskich. W miejscowej farze zbierały się sejmiki ziemi wiskiej. Istniał tutaj drewniany zamek z murowaną wieżą, której resztki rozebrano w XIX wieku. Na wyprawy wojenne, Wizna stawiała wóz wojenny. W roku 1494 było tu 97 rodzin mieszczańskich. W roku 1547 zbudowano most na Narwi, a przed nim obronny szaniec. W roku 1564 było tutaj 330 domów i 1980 mieszkańców, 98 włók ziemi i 5 młynów na Narwi i Wiźnicy. Działał szpital, a mieszczanie trudnili się rzemiosłem i handlem, zwłaszcza spławianiem zboża. W Wiźnie urodził się ariański myśliciel i ideolog, znany jako Paweł z Wizny – krytyk poddaństwa chłopów i pańszczyzny. Na początku XVII wieku rozpoczął się upadek miasta, które zaczęło przegrywać konkurencję z pobliską Łomżą. W roku 1616 zanotowano 302 domy, 4 młyny i zrujnowany zamek. Miasto zostało spalone w czasie Potopu. W roku 1676 było tutaj ledwie 250 mieszkańców, a 77 włók było nieuprawianych. Powolną odbudowę zniweczyły przemarsze wojsk w 1712 roku. W roku 1777 było tutaj 141 domów i 846 mieszkańców, a w 1789 221 domów, 12 karczem i 9 browarów. W okresie powstania kościuszkowskiego stacjonowała tutaj polska załoga. W 1794 miasto spalili Prusacy. Znaczenie administracyjne miasta przepadło wraz z III rozbiorem, chociaż Prusacy lokowali tutaj siedziby kolegiów ziemskich i planowali odbudowę i budowę nowych gmachów publicznych. W roku 1799 było tutaj 197 domów i 1098 mieszkańców, pracujących głównie na roli. W latach 1807-15 Wizna należała do Księstwa warszawskiego, a następnie od 1815 do Królestwa polskiego. W owym czasie Wizna rozrosła się. W 1820 roku były tutaj 222 domy i 1178 mieszkańców. W 1827 odnotowano zakład wytwarzający sukno i 2110 mieszkańców. W czasie powstań listopadowego i styczniowego w okolicy toczyły się walki. Po upadku powstania styczniowego miały miejsce publiczne egzekucje. W roku 1870 Wizna utraciła prawa miejskie i stała się wsią w gminie Borzejewo (obecnie Bożejewo). W 1902 było tutaj 2700 mieszkańców. Odbytywały się cotygodniowe targi i 6 jarmarków rocznie. W czasach międzywojennych mieszkańcy zajmowali się rzemiosłem, drobnym handlem i rolnictwem. W roku 1921 było tutaj 2670 mieszkańców, zaś w 1933 – 3796. Między 8 a 10 września 1939 roku, Wizna była bohatersko broniona przez oddziały kapitana Władysława Raginisa, opóźniające marsz wojsk pancernych Guderiana. Niestety z powodu walk, miasto spłonęło. Po powojennej odbudowie, Wizna była jednym z większych osiedli wiejskich w okolicy, z 2700 mieszkańcami w latach 60 XX wieku. W latach 1975-98, wieś należała do województwa łomżyńskiego. Jak dotąd Wizna praw miejskich nie odzyskała i obecnie jest dużą wsią gminną w województwie podlaskim i powiecie łomżyńskim.

Tradycje heraldyczne i sfragistyczne Wizny

Na chwilę obecną znamy dwie pieczęcie miejskie Wizny. Pierwsza znana jest z jednego odcisku na dokumencie z 1563 roku, przechowywanym w Archiwum Głównym Akt Dawnych. Zapewne jest to pieczęć wykonana w XVI wieku, na co wskazuje renesansowa forma wyrytej na pieczęci tarczy herbowej. Pieczęć jest okrągła, jej wymiarów nie znamy. Legenda otokowa głosi + SIGILLVM CIVITATIS VISNENSIS. W polu pieczęci znajduje się renesansowa tarcza, w którym widnieje stojący tur, wół lub żubr.

Fot. 1: Odcisk starszej pieczęci miejskiej Wizny na dokumencie z 1563 roku z AGAD²

Druga pieczęć miejska, wykonana w 1563 roku, znana jest z dwóch odcisków na dokumentach z 1603 i 1605 roku. Pieczęć okrągła, o średnicy około 29 mm. Legenda otokowa głosi · SIGILLVM CIVITATIS VISNENSIS · 1563. W polu pieczęci znajduje się renesansowa tarcza herbową w formie ozdobnego kartusza, w której stojący tur, wół lub żubr, patrzący na wprost. Odciski tej pieczęci przechowywane są w Archiwum Głównym Akt Dawnych³ oraz w Muzeum Narodowym w Krakowie w kolekcji Wiktora Wittyga. W kolekcji tej znajdują się też odciski dwóch innych pieczęci związanych z Wizną. Na jednej, przyłożonej do dokumentu z 1657 roku, widnieje Orzeł, zaś na drugiej, z dokumentu z 1779 roku, znajduje się herb Grzymała. Pierwsza z tych pieczęci jest raczej pieczęcią ziemi wiskiej, zaś druga zapewne prywatną wystawcy dokumentu⁴. Odrisy (czy raczej przepróchy) wspomnianej pieczęci miejskiej, sporządzone przez Mariana Gumowskiego, również znajdują się w Muzeum Narodowym

² Sfragistyczny zbiór pieczęci miast polskich (własność Zofii Piłsudskiej) Wizna, sygn. 1/372/0/-/W.695

³ Sfragistyczny zbiór pieczęci miast polskich (własność Zofii Piłsudskiej) Wizna, sygn. 1/372/0/-/696, 697

⁴ Muzeum Narodowe w Krakowie, sygn. VIII-rkps.567/55

w Krakowie. Należy wspomnieć, że Marian Gumowski także miał problemy z identyfikacją zwierzęcia na pieczęci. Widział w nim tura, żubra lub wołu. Skłaniał się jednakże ku żubrowi, ponieważ uznał to właśnie zwierzę za najwłaściwsze dla okolic Wizny. Proponował także jako pierwszy barwy herbu. Wedle Gumowskiego żubr mógłby być czarny na czerwonym polu⁵.

Warto zauważyć, że w polu obu omawianych wyżej pieczęci widnieje tarcza herbowa, a nie samo godło. To oznacza, że w XVI wieku można było mówić już o ukształtowanym herbie Wizny, ponieważ godło umieszczone na tarczy, a nie luzem w polu pieczęci, to właśnie herb.

Fot. 2: Luźny odcisk pieczęci
miejskiej Wizny z MNK⁶

Fot. 3: Odcisk pieczęci miejskiej
Wizny na dokumencie z 1605 roku
z MNK⁷

Fot. 4: Odcisk pieczęci miejskiej
Wizny⁸

Fot. 5: Odcisk pieczęci miejskiej
Wizny na dokumencie z 1603 roku
z AGAD⁹

Fot. 6: Odcisk pieczęci miejskiej
Wizny na dokumencie z 1605 roku
z AGAD¹⁰

⁵ Muzeum Narodowe w Krakowie, sygn. VIII-rkps.1516 – s.93-94

⁶ MNK sygn. VIII-rkps.567/55a

⁷ MNK sygn. VIII-rkps.567/55b

⁸ Fot. w *Herbarzu białoruskich grodów*, Anatolija Citova, s. 111, nie jesteśmy w stanie stwierdzić, który konkretnie to jest odcisk

⁹ Sfragistyczny zbiór pieczęci miast polskich (własność Zofii Piłsudskiej) Wizna, sygn. 1/372/0/-/W.696

¹⁰ Sfragistyczny zbiór pieczęci miast polskich (własność Zofii Piłsudskiej) Wizna, sygn. 1/372/0/-/W.697

Fot. 7: Przepióch powyższej pieczęci¹¹

Fot. 8: Przepióch powyższej pieczęci¹²

Marian Gumowski miał też kilka innych ciekawych spostrzeżeń dotyczących heraldyki i sfragistyki Wizny. Wnioskując z formy użytego na pieczęci kartusza herbowego, Gumowski sugerował, że jej wykonawca mógł być tym samym wykonawcą, który stworzył XVI-wieczne tłoki pieczętnie Łomży, Augustowa, Narwi i Nowogrodu. Wykonawca ten miał według heraldyka pracować w Wilnie. Marian Gumowski informował także, że upadek miasta po szwedzkich najazdach spowodował, iż Wizny nie było stać na własną pieczęć, stąd użycie wspomnianej prywatnej pieczęci w wieku XVIII. Herb miejski Wizny został zapomniany w XIX wieku, przez co w nowym projekcie herbu dla Albumu Heroldii z roku 1847 znalazł się zupełnie nowy motyw. Godło herbu wyobrażało pod wspólną koroną połuniedźwiedzia czarnego i połuorła czerwonego¹³. Herb ten jest nawiasem mówiąc tożsamy z herbem ziemi liwskiej i (chyba mylnie) utożsamiany z herbem ziemi wiskiej¹⁴. Oczywiście herbem Wizny powinien być ten z XVI wieku, a nie z XIX wieku.

Inne barwy tego herbu niż proponowane w rękopisach Mariana Gumowskiego zaproponowali Marian Haisig, Zygmunt Wdowiszewski i ten sam Marian Gumowski w 1963 roku. Na ilustracji wykonanej przez zespół pod kierownictwem Leona Urbańskiego, zwierzę ma barwę czerwoną, zaś pole herbu barwę złotą¹⁵. Należy zauważyć, że zwierzęciem na herbie nie jest na

¹¹ MNK sygn. VIII-rkps.1471/2

¹² Tamże

¹³ MNK, sygn. VIII-rkps.1516 – s.93-94

¹⁴ Herb taki jako herb ziemi wiskiej podaje tylko Kasper Niesiecki, np. w: *Herbarz polski Kaspra Niesieckiego powiększony dodatkami z późniejszych autorów, rękopismów, dowodów urzędowych i wydany przez Jana Nep. Bobrowicza*: T. 1, s. 201, znacznie więcej materiałów źródłowych wiąże ten herb z ziemią liwską, możliwe, że jest to efekt zwykłej pomyłki wynikającej z podobieństwa nazw obu ziem, zob. Stefan Krzysztof Kuczyński, *Polskie herby ziemskie. Geneza, treści funkcje*, oraz Jakub Rogulski, *Herb ziemi liwskiej [w:] Arma terrarum et baronum. Studia heraldyczne pod redakcją Wojciecha Drelicharza*, Kraków 2009, s. 46

¹⁵ Praca zbiorowa, *Miasta polskie w tysiącleciu*, Warszawa-Kraków-Wrocław 1963, tabl. VII

pewno żubr, ale tur lub wół. Ponieważ w zespole pracującym nad merytoryczną treścią herbów znalazł się ponownie Marian Gumowski, należy sądzić, że zweryfikował on swój pogląd na temat rodzaju zwierzęcia w herbie.

Zupełnie inne barwy zaproponował białoruski heraldyk Anatolij Citov, który zwierzę herbowe odmalował srebrne ze złotymi rogami i kopytami. Citov najwyraźniej oparł godło herbu na przedstawieniu żubra z XVI-wiecznego dzieła polskiego podróżnika Zygmunta Herbersteina¹⁶.

Rysunek 1: Herb Wizny w *Miastach polskich w tysiącleciu*¹⁷

Rysunek 2: Herb Wizny według Anatolija Citova¹⁸

Rysunek 3: Obecny herb gminy Wizna¹⁹

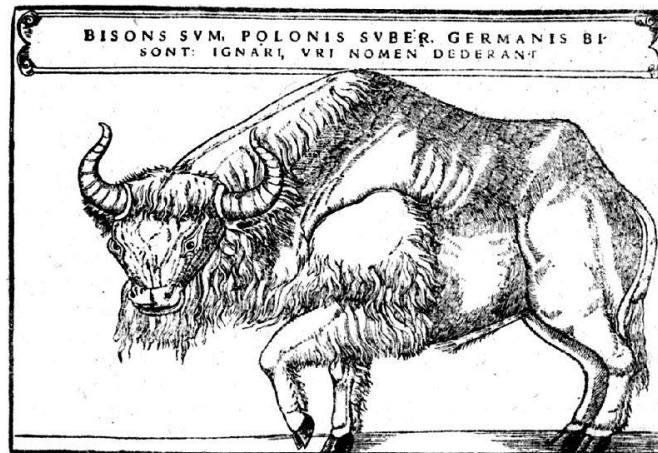
Wcześniejsza propozycja Gumowskiego oraz zaproponowane powyżej barwy są jedynymi znanymi nam rekonstrukcjami barw tego herbu. Wydaje się, że należy przyjąć barwy proponowane w roku 1963, które trafiły także do wersji herbu obecnie używanej przez gminę. Mają one zatem już pewną tradycję stosowania. Wydaje się bowiem, że niedokładny odrys herbu z *Miast polskich w tysiącleciu* jest obecnie używanym herbem gminy Wizna. Herb ten jest poprawny z punktu widzenia miejscowej tradycji historycznej, ale jego realizacja plastyczna mogłaby być lepsza.

¹⁶ Anatolij Citov, *Heraldyka białoruskich miast*, Mińsk 1998, s. 141, tenże *Herbarz białoruskich grodów*, Mińsk 2015, s. 111

¹⁷ Zespół w składzie Jerzy Kozłowski, Janusz Ostaszyk, Hanna Puławska, Jan Sarnecki, Antoni Słociak, pod kierownictwem Leona Urbańskiego

¹⁸ Anatolij Citov, *Heraldyka białoruskich miast*, Mińsk 1998, s. 141, tenże *Herbarz białoruskich grodów*, Mińsk 2015, s. 111

¹⁹ Załącznik Nr 2 do Statutu Gminy Wizna

Rysunek 4: Żubr według XVI-wiecznego rysunku²⁰

²⁰ Zygmunt Herberstein, *Rerum Moscoviticarum commentarii*, 1556 rok

Herb gminy Wizna

Jak już wcześniej wspomniano, Komisja Heraldyczna przy MSWiA wymaga, aby gminy na terenie których funkcjonowało wcześniej miasto, przyjmowały niezmienione herby tychże miast. Herbem gminy Wizna może być w związku z tym tylko herb dawnego miasta Wizna.

Przyjmujemy, że zwierzęciem herbowym Wizny jest tur, a nie żubr. Zmiana na żubra byłaby zapewne źle odebrana przez miejscową społeczność. Poza tym zwierzę na odcisku pieczętnym raczej nie ma ukazanych żadnych kudłów, zaś jego rogi nie wyglądają na żubrze. Ogólna sylwetka zwierzęcia nie pasuje także do żubra. Wydaje się, że zwierzę nie jest także wołem, jak chciał tego Krzysztof Braun²¹, ponieważ motyw herbowy nawiązujący do zwierzęcia dzikiego, bardziej pasuje do miejskiej tradycji heraldycznej regionu pogranicza podlasko-mazowieckiego.

Wiele innych herbów z tego regionu wskazuje na otoczenie miasta jako na obfitujące w przeszłości w dziką zwierzynę leśną. Dzikie zwierzę leśne (albo jego głowa) znajduje się w herbach m.in. Zambrowa, Tykocina, Sejn (głowa żubra/tura), Goniądz, Ostrołęki, Węgrowa (niedźwiedź), Łomży (jeleń), Bielska Podlaskiego i dawnym Dąbrowy Białostockiej (tur). Marian Gumowski wskazywał także, o czym napisano już we wcześniejszych akapitach, że tłok pieczętny Wizny mogła wykonać ta sama osoba, co tłok dla m.in. pobliskiej Łomży.

Ustaliwszy ostatecznie treść merytoryczną herbu gminy Wizna, opracować należy jego stylizację plastyczną. Piszący te słowa w pierwszej kolejności przeanalizowali dokładnie fotografie odcisków pieczętnych dawnego miasta Wizna w poszukiwaniu szczegółów, które mogły umknąć wcześniejszym analizom pieczęci.

Dwie nowe obserwacje były następujące:

1. Tur ma ogon nie zwisający pionowo w dół z tyłu, jak to było na dotychczas używanym herbie, ale jakby w wymachu, omiatający tylne nogi, lub też między tylnymi nogami
2. Tur ma wysuniętą do przodu lewą przednią nogę, nie zaś prawą przednią nogę, jak to ukazywano do tej pory. Nawiasem mówiąc u Citova wysunięta była prawidłowa noga,

²¹ Krzysztof Braun, *Symbolika herbów miast północnego Mazowsza [w:] Zeszyty Naukowe Ostrołęckiego Towarzystwa Naukowego*, rocznik 9, s. 187-190

Fot. 9: Analiza szczegółów odcisku pieczęci miejskiej Wizny,
kolor czerwony – wysunięta lewa przednia noga, kolor zielony – ogon

Niestety analiza pieczęci nie pozwala rozstrzygnąć, czy ogon znajduje się między nogami tura, czy też jest w wymachu, jakby odganiający owady z tylnych nóg. Pod względem czysto symbolicznym należałoby skłaniać się do tej drugiej opcji, ponieważ ogon podkulony między nogami u zwierzęcia jest oznaką tchórzostwa. Tak odmieniano m.in. herbowe lwy osobom niegodnym, które zasłużyły na pohańbienie własnego herbu. Razem z wysuniętą przednią lewą nogą, ogon „omiatający” zadnie nogi będzie kolejnym szczegółem odróżniającym herb gminy Wizna od herbu Bielska Podlaskiego.

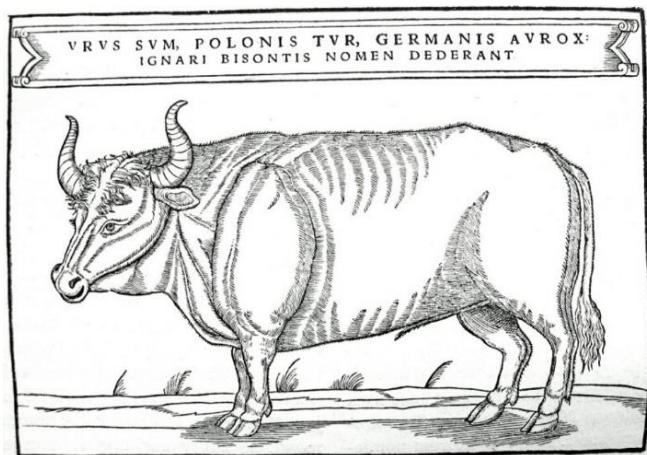
Pozostałe szczegóły rysunku godła herbowego stworzono inspirując się realnymi przedstawieniami tura. Wprawdzie polska heraldyka samorządowa preferuje przedstawienia możliwie najprostsze, ale projektujący zdecydowali się podkreślić potęgę tego zwierzęcia zaznaczając rysujące się w sposób charakterystyczny silne mięśnie jego przedniej nogi. Zwierzę zaopatrzone w silnie rozwinięte poroże, dzięki czemu maksymalnie wypełniono godłem

przestrzeń tarczy herbowej w pionie. Oczy tura groźnie pobłyskują, wskazując na gotowość do walki.

Poszukując inspiracji w realnych przedstawieniach tura, projektujący mieli oczywiście na uwadze zalecenia Komisji Heraldycznej, aby godła herbowe charakteryzowały się antynaturalistyczną, uproszczoną stylizacją i były pozbawione zabiegów uplastyczniających (np. cieniowanie). Szczegóły rysunku ograniczono do niezbędnego minimum jednocześnie uwypuklając charakterystyczne cechy budowy tura (łeb, rogi, kopyta, „garb”, „pierś”, widoczny „pędzel”, wiecha na ogonie).

Rysunek 5: Współczesny rysunek tura²²

Rysunek 6: XVI-wieczny rysunek tura²³

Barwy herbu zostały oczywiście oparte o jego przedstawienie z 1963 roku, ale mają one także własne znaczenie symboliczne. Według różnych autorów oznaczać mogą: ŻŁOTO: delikatność, życzliwość, otucha, wzniosłość, szlachetność, rozum, poważanie, cnota, wielkość, moc, wiara, bogactwo, kierowanie, wiedza, szlachetność, szczodrość, dzielność, waleczność, wytrwałość, wierność, sprawiedliwość, łagodność, miłosierdzie, wzniosłość ducha. CZERWIEN:

²² Autor nieznany

²³ Zygmunt Herberstein, *Rerum Moscoviticarum commentarii*, 1556 rok

odwaga, waleczność, chwała, służba Ojczyźnie, wylanie krwi w walce, zuchwałość, męstwo, moc, natura twórcza, wspaniałomyślność. Niezależnie od tego znaczenie mają też kombinacje kolorów. Barwa złota z czerwoną oznaczają wolność, stałość i niezależność²⁴.

Wydaje się, że tak powstały projekt herbu gminy Wizna jest zgodny z zasadami heraldyki oraz miejscową tradycją historyczną. W swoim nowym opracowaniu plastycznym powinien stać się atrakcyjnym symbolem, wokół którego będzie mogła się jednoczyć lokalna społeczność.

Opis heraldyczny nowego projektu herbu może brzmieć następująco:

W polu złotym tur czerwony stojący, patrzący wprost, z wysuniętą lewą przednią nogą, omiatający ogonem zadnią lewą nogę.

Flaga gminy Wizna

W statucie gminy określony został wzór flagi, która na płacie barwy żółtej ma umieszczone godło herbowe określane jako godło ziemi wiskiej. Jest to w rzeczywistości godło herbowe ziemi liwskiej, tak jak to wyjaśniono wcześniej. W związku z tym, taki wzór flagi wydaje się nie do utrzymania. Nawiasem mówiąc, wydaje się także, że flaga ta nie jest w użyciu.

Rysunek 7: Aktualna flaga gminy Wizna²⁵

Proponuje się, aby flaga gminy Wizna wyobrażała płat prostokątny o proporcjach 5:8 (szerokość do długości) podzielony na trzy pionowe pasy. Środkowy ma barwę żółtą i szerokość $\frac{6}{8}$ długości płata i jest flankowany przez dwa pasy czerwone szerokości $\frac{1}{8}$ długości płata każdy. Pośrodku pasa żółtego umieszczone jest godło herbowe gminy Wizna, szerokości równej szerokości flagi.

Flaga stolikowa gminy Wizna

Flaga stolikowa gminy Wizna jest pionowym odwzorowaniem flagi o proporcjach 1:2 (szerokość do wysokości) podzielonym na trzy pionowe pasy. Środkowy ma barwę żółtą i szerokość $\frac{6}{8}$ szerokości płata i jest flankowany przez dwa pasy czerwone szerokości $\frac{1}{8}$

²⁴ Paweł Dudziński, *Alfabet heraldyczny*, Warszawa 1997, s. 40-42

²⁵ Załącznik Numer 3 do Statutu Gminy Wizna

szerokości płata każdy. Pośrodku pasa żółtego umieszczone jest godło herbowe gminy Wizna, szerokości $\frac{5}{8}$ szerokości flagi. Płat flagi zawieszają się na poprzeczce, mocowanej do stojaka.

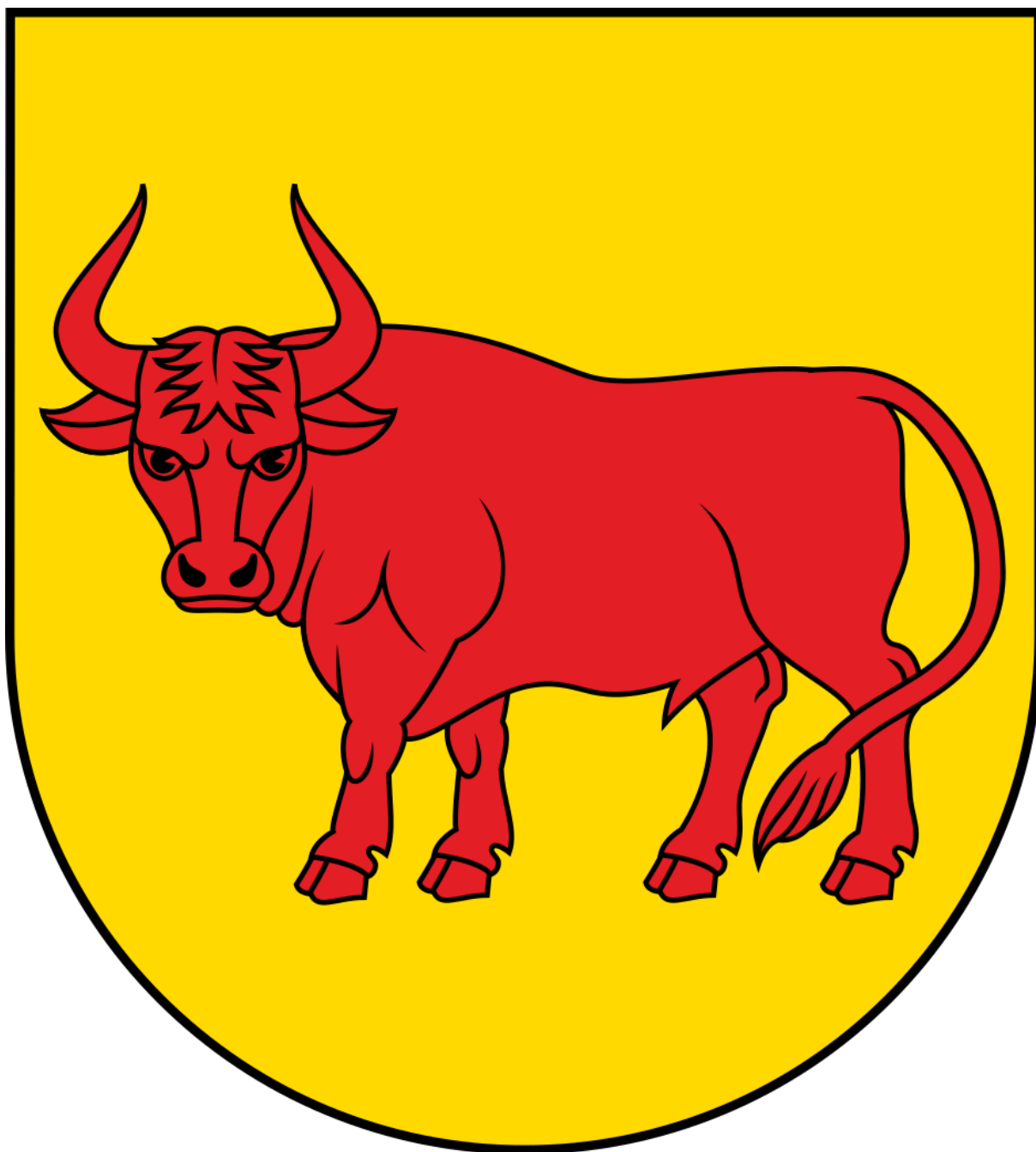
Banner gminy Wizna

Banner gminy Wizna jest pionowym odwzorowaniem flagi o proporcjach 1:4 (szerokość do wysokości) podzielonym na trzy pionowe pasy. Środkowy ma barwę żółtą i szerokość $\frac{6}{8}$ szerokości płata i jest flankowany przez dwa pasy czerwone szerokości $\frac{1}{8}$ szerokości płata każdy. Na pasie żółtym umieszczone jest godło herbowe gminy Wizna, szerokości $\frac{5}{8}$ szerokości bannera. Jego umiejscowienie jest takie, że jego pozioma oś symetrii oddalona jest o $\frac{1}{3}$ wysokości płata od jego górnej krawędzi.

Pieczenie gminy Wizna

Pieczenie gminy Wizna zaprojektowano w trzech wariantach: pieczęć ogólna, pieczęć Rady Gminy i pieczęć Wójta. We wszystkich przypadkach pieczęcie są okrągłe, o średnicy 36 mm, z godłem herbu Gminy w części centralnej, oddzielonym linią perełkową od otoku z majuskułową legendą w postaci odpowiednio: + GMINA WIZNA, + RADA GMINY WIZNA, + WÓJT GMINY WIZNA. Legenda rozpoczęta jest krzyżykiem kawalerskim, podobnie jak to bywało na pieczęciach miejskich w okresie staropolskim.

Projekt herbu gminy Wizna

PANTONE Black 6 C

CMYK 0, 0, 0, 100

RGB 0, 0, 0

PANTONE 485 C

CMYK 0, 100, 100, 0

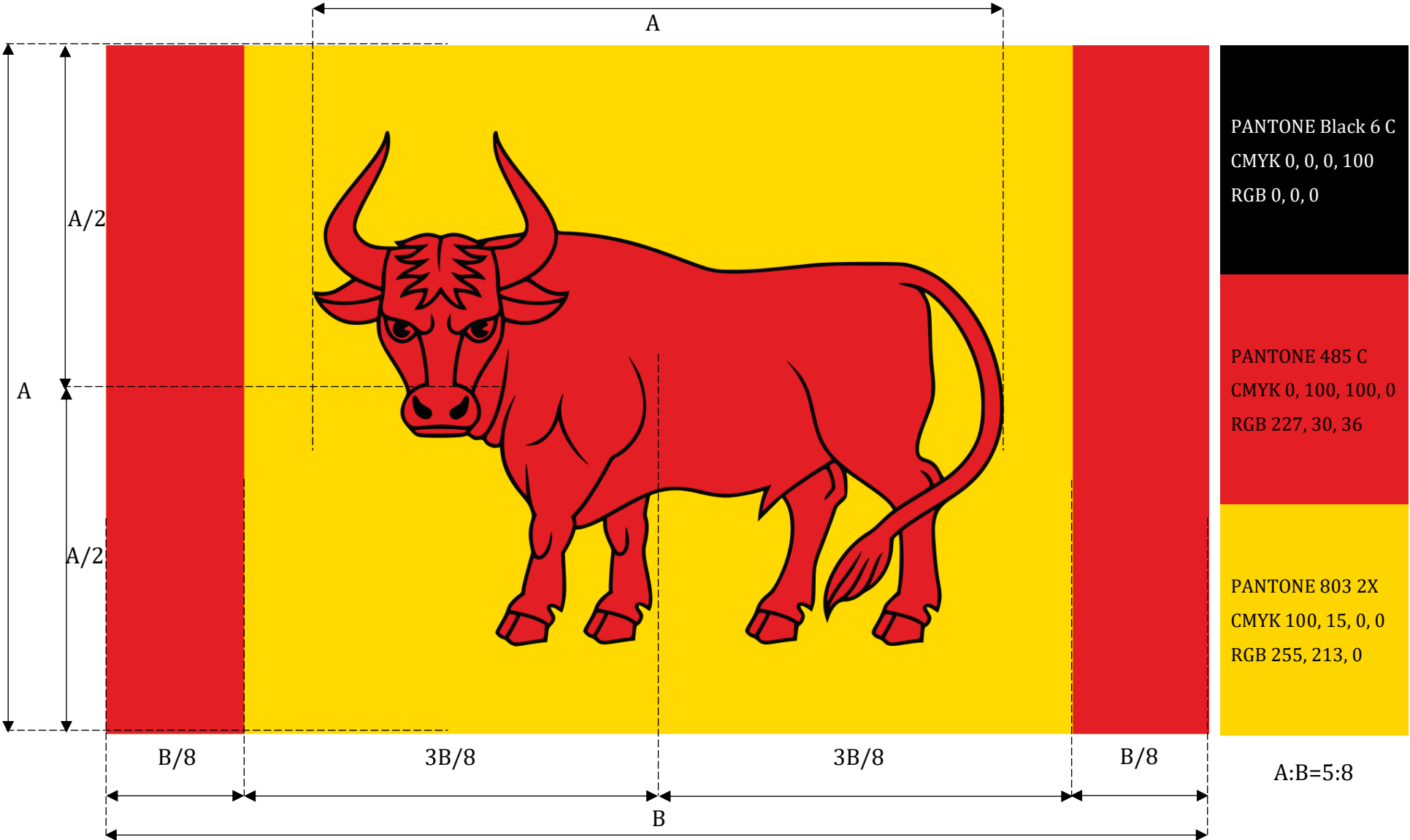
RGB 227, 30, 36

PANTONE 803 2X

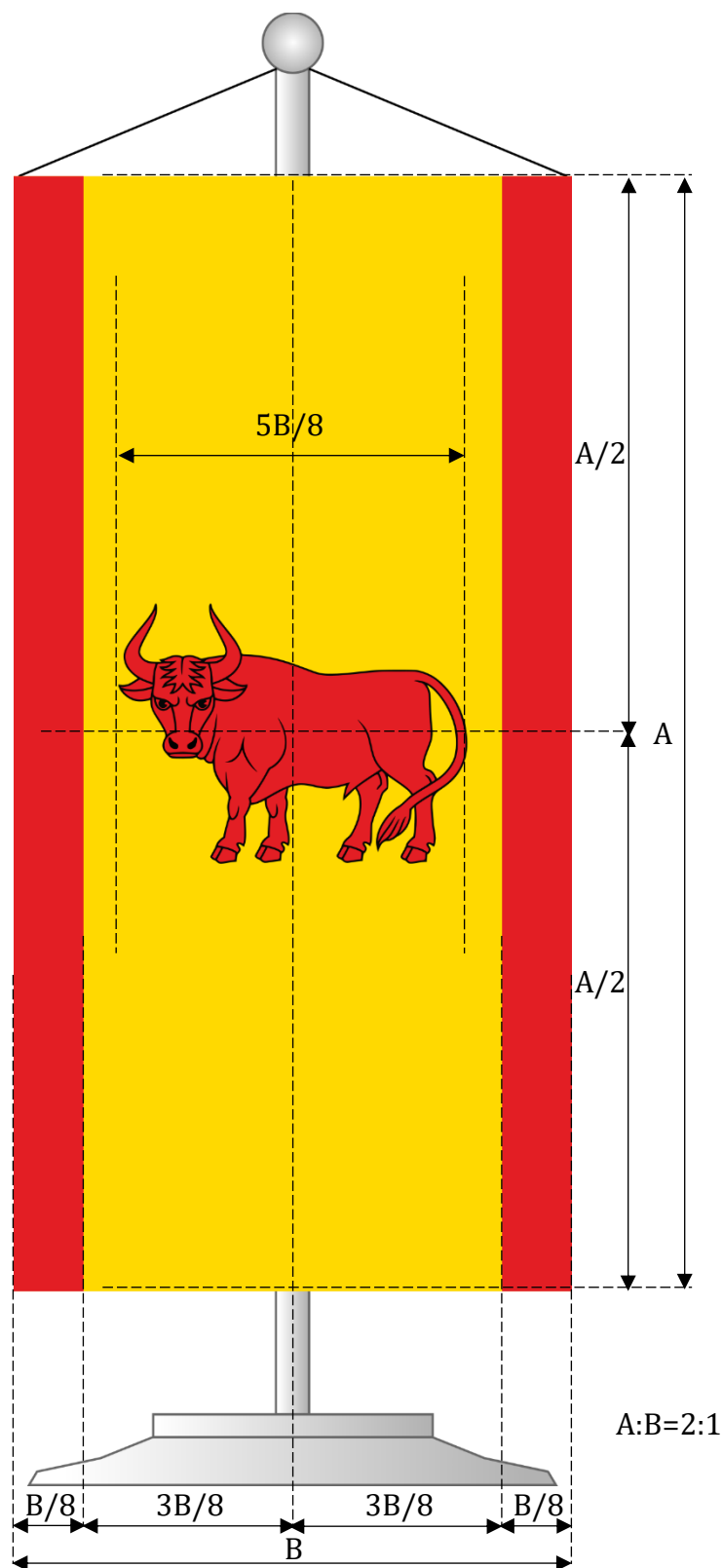
CMYK 100, 15, 0, 0

RGB 255, 213, 0

Projekt flagi gminy Wizna

Projekt flagi stolikowej gminy Wizna

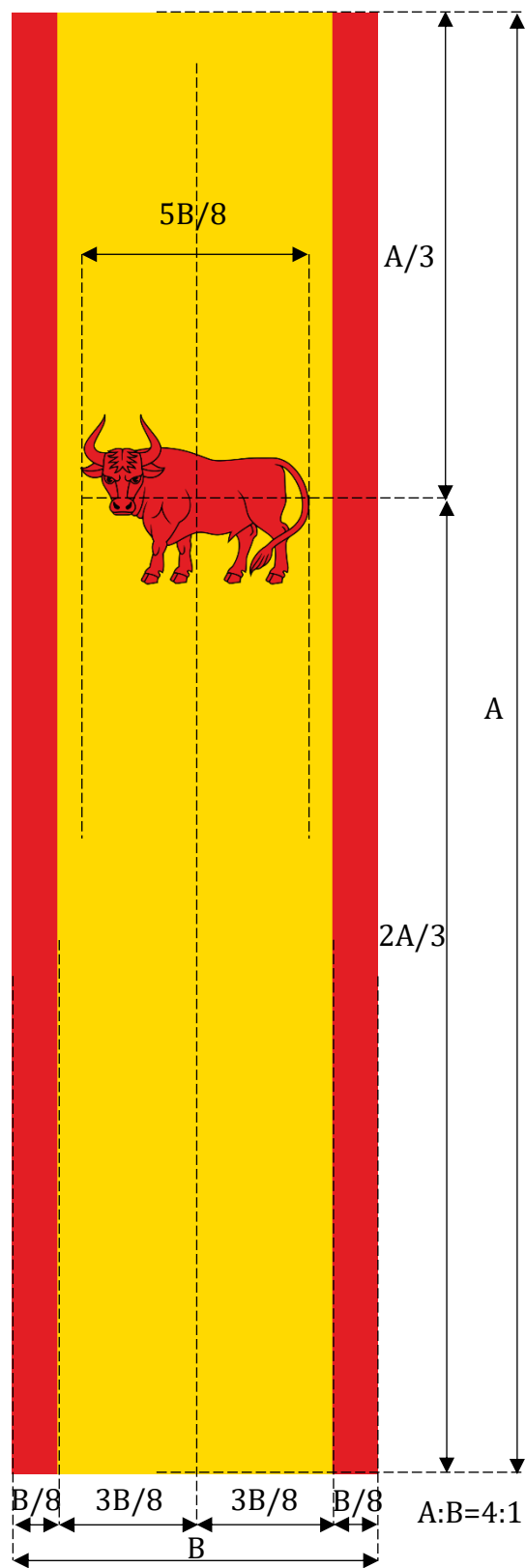

PANTONE Black 6 C
CMYK 0, 0, 0, 100
RGB 0, 0, 0

PANTONE 485 C
CMYK 0, 100, 100, 0
RGB 227, 30, 36

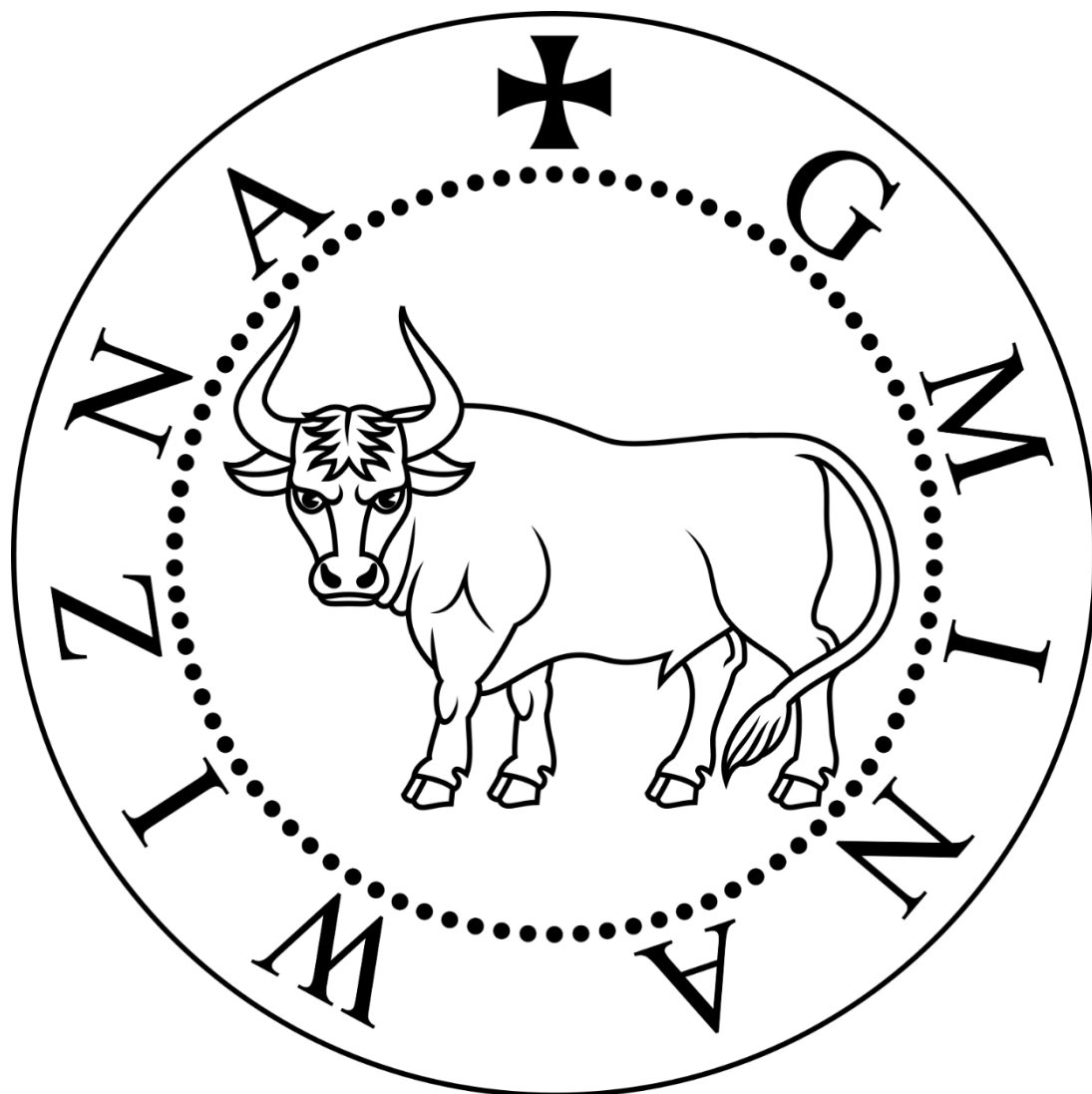
PANTONE 803 2X
CMYK 100, 15, 0, 0
RGB 255, 213, 0

Projekt banneru gminy Wizna

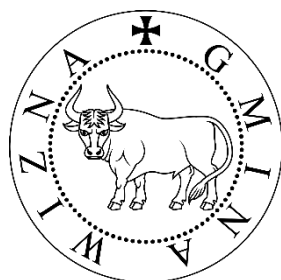

PANTONE Black 6 C CMYK 0, 0, 0, 100 RGB 0, 0, 0	PANTONE 485 C CMYK 0, 100, 100, 0 RGB 227, 30, 36	PANTONE 803 2X CMYK 100, 15, 0, 0 RGB 255, 213, 0
---	---	---

Projekt pieczęci gminy Wizna

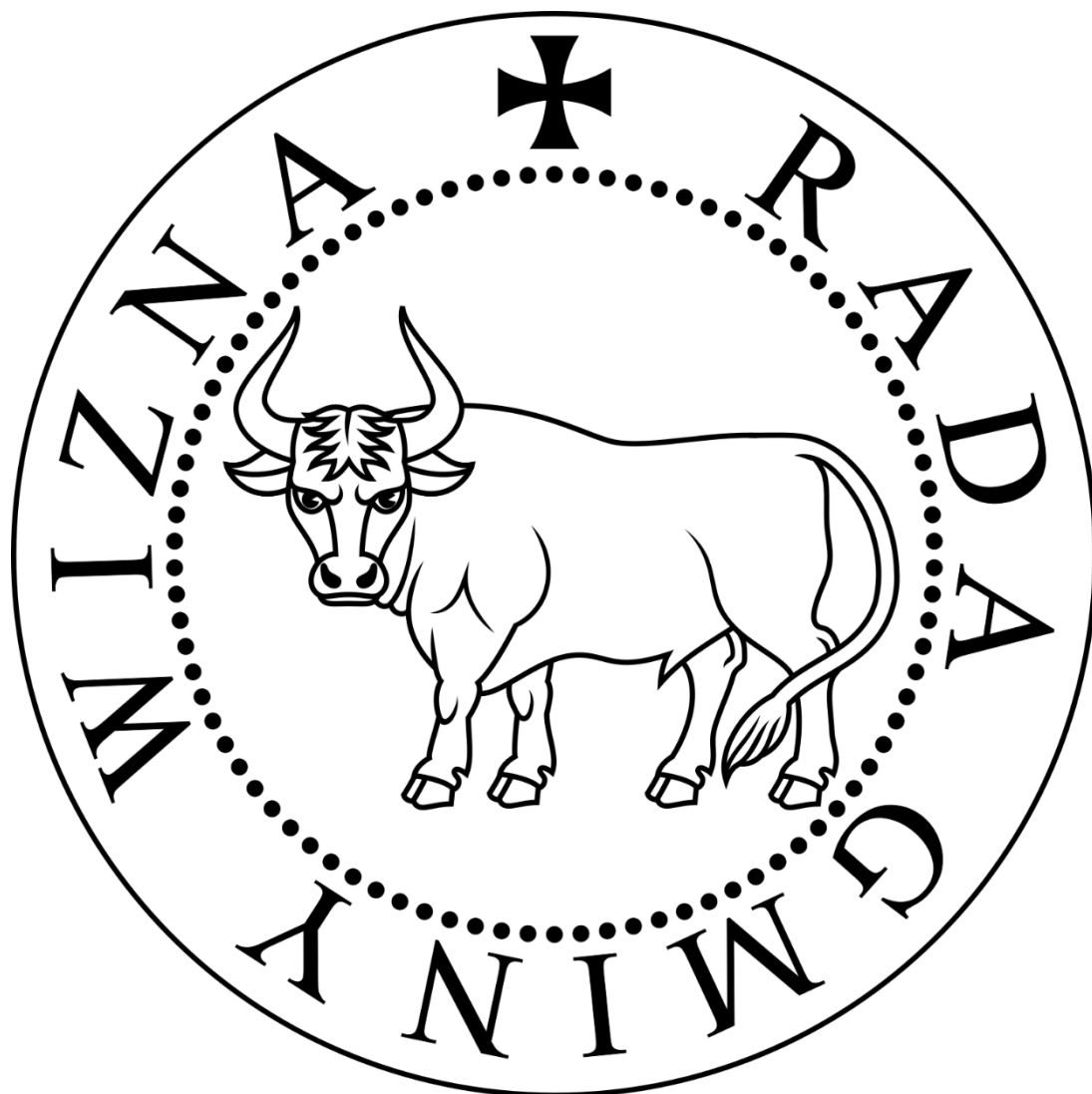

4:1

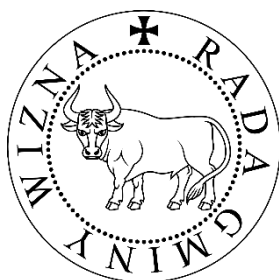

1:1

Projekt pieczęci rady gminy Wizna

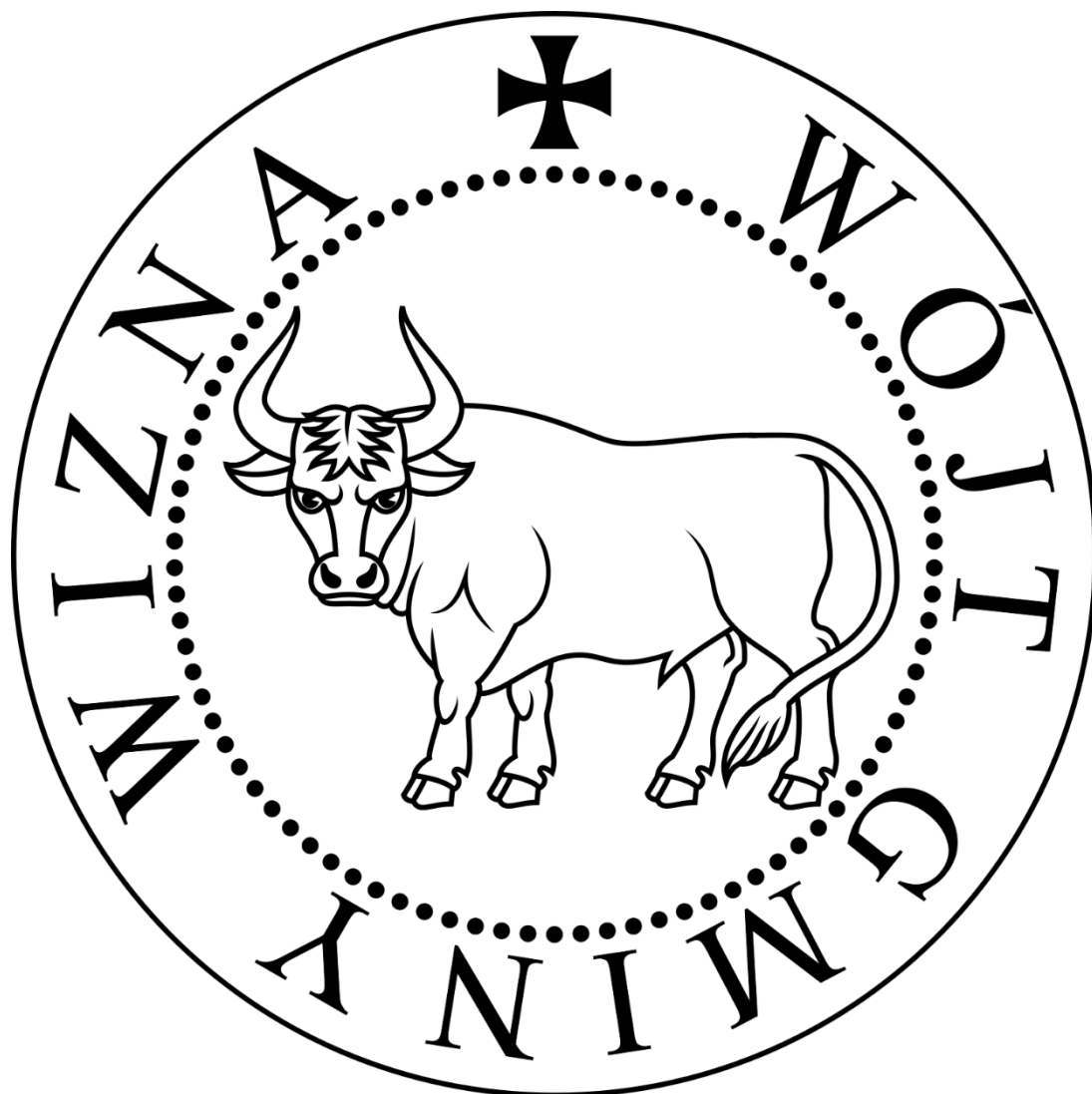

4:1

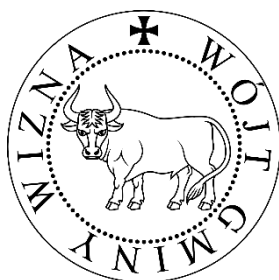

1:1

Projekt pieczęci wójta gminy Wizna

4:1

1:1